

UČITELJSKI T O V A R Š.

List za šolo in dom.

Izhaja 1. in 15. dan vsakega mesca, in velja za celo leto 2 gold. 50 kr.,
za pol leta pa 1 gold. 30 kr.

Tečaj IV.

V Ljubljani 15. junija 1864.

List 12.

SVABILO

na naročbo „Učiteljskega Tovarša“ za drugo pol leta 1864.

Z mescem junijem dogotovil bode „Tovarš“ prvo polovico četrtega tečaja. Priserčno se tedaj zahvaljuje vsem svojim blagim podpornikom, ki so ga do zdaj blagovoljno podpirali z naročnino in z dopisi, in jih zopet prosi, da bi mu tudi v prihodnje ne odtegnili svoje domoljubne pomoči. — Tiste č. gg. naročnike, ki so imeli „Tovarša“ le do konca tega mesca naročenega, prijazno prosimo, da bi se zdaj zopet oglasili in naročnino doplačali. Novi naročniki dobijo lahko še vse liste letošnjega tečaja. — Tudi v prihodnje si bo „Tovarš“ marljivo prizadeval, da bode krepko izverševal svojo važno nalogo: skerb za šolo in dom.

Naročnina je po navadi — za celo leto 2 gold. 50 kr., za pol leta pa 1 gold. 30 kr.

Fredništvo in založništvo.

SONET.

Oj kje so krasne rožice cveteče,
Kje ptičkov drobnih rajskomili glas,
Kje našel bode človek si zavetje,
Dobilo mir kje serce bo trepeče?

V mladinskih sanjah ni je prave sreče,
Ker vroče kmali steče se poletje,
Veselnje zemsko kratko je imetje,
Minljiv je raj osode opoteče.

Le dela blage bodo nam ostale:
 Ljubezen do Boga in domačije —
 Pomoč v nezgodah bodo zmir dajale

Vedrile černe zemlje nam samije,
 V preserčni dom nas bodo pripeljale,
 Razkrile krasne néba lepотиje.

J. Lavrič.

Vera naj zvestejša prijateljica učiteljeva.

Spisal Fr. Nebostav.

(Konec.)

Predragi učitelji! izučite tedaj naj prej sami sebe, potem se še le lotite svojega težavnega dela. Vaša prva in glavna skerb pa naj vam bo živa vera, ta dragoceni zaklad, ki je naj dražji biser mladine, da ga vaša mlačnost ne bo zmanjševala v mladih neskušenih srcih, temuč da ga bo množila in gojila vsaka vaša beseda, vsako djanje. Ako vam bode svetila ta rajska luč v srcih, klile bodo veselo v njih naj krasnejše cvečici, ktere le ona sadi, le ona ohranjuje v neomadeževani čistosti: 1) ljubav gorečo, s katero ljubimo človeštvo sploh, ker smo vsi otroci enega Očeta, in 2) posebno ljubezen domorodno, ljubezen do verlega našega in velikanskega naroda, ki se razprostira v treh delih sveta.

1) Ljubezen v obče je ona čarobna vez, ki druži serce sercu, družino družini, narod narodu, celo človeštvo blaženim duhovom unega sveta. Zadnji naš namen je ona neizrečena, presrečna, večna ljubezen, po kateri hrepené tu naše serca, ktera nas ima spojit z Bogom, z virom vse ljubezni, ter nas osrečevati na veke. Kar je lepega, čudovitega storilo že človeštvo, vsemu bila je prava mati ljubezen vzajemna. Kjer pa nje manjka, ni prave sreče, ker nima podlage. Vse, kar je doveršil človek brez nje, vse je minljivo, vse nečimerno. Mogočne kraljestva, ki jih je zidala sila, vterjevala jih človeška gorka kri, bogatile jih solze nesrečnih podložnih, zginile so, kakor se počasi uteče hudournik, ko začne zopet sijati milo solnce po zemlji, kjer so razsajali malo prej divji viharji. Kraljestvo pa, ki ga je vstanovila večna ljubezen, priraslo je iz majhnega zerna, raslo krepko, ter postalo mogočno drevo, ki svoje veje razprostira po vsem svetu, kterege ne morejo podreti silni viharji brezbožstva, ker njegove veje segajo gori v nebo: svetniki keršanski. Veliki modrijani starega veka vo-